

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Λιευθιντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάχτης: Ν. Α. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, 'Αρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

Συντρομή χρονιάτικη: Γιά τήν Ἑλλάδα καί γιά τήν Κρήτη δρ. 10. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 1/2. --Γιά τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τριμηνες συντρομές (3 δρ. τὴν τριμηνία). --Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂν δὲ στέλνει μπροστὰ τὴ συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο, 20. --Τὰ περασμένα φύλλα πουλιώνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κώσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ! -- Ο ΒΕΡΥΚΙΟΣ -- ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ -- Ο κ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ.

ΜΑΣ βεβαιώνει ἡ «Ἀκρόπολη» τῆς Τετάρτης πὺς «οἱ Συντακτικοὶ ἐπιμένουν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἀπειλοῦν ὅτι θὰ μεταφέρουν τὸ ζήτημα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ δὲ τῆς Ἑλλάδος πλέον». Ποὺ πάει νὰ πεῖ, τὰ προκόψαμε. Ἀντὶ νὰ κοιτάξουμε ἥσυχα ἥσυχα νὰ ξεμπερδέψουμε μιὰν ὥρ' ἀρχήτερα μὲ τὴν Ἐθνοσυνέλευση καὶ νὰ μποῦμε σὲ κάπιο δρόμο πιά, ζητάμε μὲ τὸ ζόρι καινούριες φασαρίες νὰ βγάλουμε στὴ μέση κι ὀνειρενόμεστε τὰ καλὰ τοῦ 62 καὶ τὴν κακὴ μας τὴ μέρα.

Εὐτυχῶς ποὺ μέσα στὴν Ἐθνοσυνέλευση ὑπάρχει κάποιος Νοῦς καὶ κάπια Θέληση ποὺ θὰ βάλει τὰ πράματα στὴ θέση τους καὶ θὰ λύσει καὶ τὸ ζήτημ' αὐτὸ φρόνιμα καὶ γλήγορα, ὅπως ἔλυσε καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ὁρκον. Κ' ἔτσι οἱ δρόμοι καὶ τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδας θὰ μένουν ἥσυχα καὶ οἱ κύριοι πληρεξούσιοι θὰ κοιτάξουνε νὰ ξετελειώσουν εἰρηνικὰ καὶ πατριωτικὰ τὴ δουλιὰ τους.

Γιὰ τὴν ὥρα μᾶς σώνει καὶ μᾶς παρασώνει ὁ Τοῦρκος.

ΠΕΘΑΝΕ ὁ Ἀγγελος ὁ Βερύκιος. Ἐνὺς ἀγωνιστὴς κι αὐτὸς τῆς Ἰδέας. Ἐβγάξε χρόνια τὸν «Πατριώτη» στὴ Ζάκυνθο, τὴν πατρίδα του, καὶ τὸν ἔβγαξε ὕστερα καὶ δῶ, γιὰ λίγον καιρὸ, τέλη τοῦ 902 καὶ ἀρχὴς τοῦ 903. Ὁ «Πατριώτης» γραφότανε στὴ δημοτικὴ, γιατί ὁ Βερύκιος εἶτανε δημοτικιστής, μὲ δική του ὁμῶς γραμματικὴ, ὅπως κι ὅλοι μας δά. Εἶχε δημοσιέψει καὶ δυὸ πολιτικὰ ἀρθρα στὸ «Νουμᾶ» τὸ Μάη τοῦ 903. Τὸ «Παλάτι» (ἀριθ. 36) καὶ τὴν Ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος (ἀριθ. 40). Τὸ δεύτερο ἀρθρο μπορούσε νὰ διαβαστεῖ καὶ σήμερα καὶ νὰ ὠφελήσει σημαντικὰ τίς παπαρδέλες τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἀπογοητευμένος ὁ Βερύκιος, ἀφροῦ σταμάτησε τὸν «Πατριώτη» του, ξεμερώθηκε ἕνα πρωὶ στὴν Ὁμόνοια μὲ τὸ καπελάκι τοῦ λούστρου στὰ χέρια, Ὁ γερο-Βερύκιος λού-

στρος! Τὴν καὶ δόξα στὴ νεοελληνικὴ κοινωνία! Ὡστόσο κάποιος πατριώτης τοῦ ὑπουργοῦ τὸν ἔλεψε καὶ τὸν διώρισε ἐπιστάτη στὸ Πραχτικὸ Λύκειο. Ἐβγαλε καὶ μερικὰ χρόνια. Ὑστερα παύτηκε. Στὰ στεγνά του μπορεῖ νὰ γεύτηκε καὶ τὰ γλυτὰ τῆς πείνας. Ποιὸς ἄδειαζε νὰ ρωτήσῃ γιὰ τὸ Βερούκιω!

ΕΙΧΑΜΕ τὴν Τετάρτῃ μιὰ καλλιτεχνικὴ βραδιά στὸ θέατρο «Πανελλήνιο» μὲ τὸν κ. Θεομὸ Οἰκονόμου. Ὁ κόσμος λίγος -- ζημιὰ τοῦ κόσμου αὐτῇ, καὶ τὸ ἔργο -- ὁ Νάρκισσος Ραμῶν -- τῆς παλαιᾶς σχολῆς, τῆς παραπολὺ παλαιᾶς. Αὐτὸς βλάπτει. Στὶς παρὰστάσεις ποὺ θὰ δίνει δῶ κι ὀμπρὸς ταχτικά στὸ «Πανελλήνιο», Λευτέρη καὶ Παρασκευῇ, ὁ Οἰκονόμου, θὰ μᾶς ἀποζημιώσει. Ἦπεν καὶ Χάουπτριαν καὶ Ὁσκάρ Οὐάιλντ κτλ. ἔχει τὸ δραματολόγιό του.

Μὰ τὸ κατὸν κατὸν ποιὸς πῆγε νὰ ἴδῃ δράμα! Ὅλοι πῆγαμε νὰ δοῦμε Οἰκονόμου καὶ τὸν εἶδαμε. Κόμμα ποὺ δὲν τὸν εἶδανε ὅλ' οἱ ἡθοποιοὶ μας, ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί, ποὺ βρίσκονται σήμερα στὴν Ἀθήνα. Καὶ θὰ προτεῖναμε κάτι ποὺ θὰν τοὺς φανεῖ παρὰξενον. Κάλλε Λευτέρη καὶ Παρασκευῇ νὰ κλείνουνε τὰ θέατρα τῆς Ἀθήνας κι ὅλ' οἱ ἡθοποιοὶ μας νὰ πηγαίνουνε στὸ «Πανελλήνιο», ποὺ μὲ τίς παρὰστάσεις τοῦ Οἰκονόμου μεταμορφώνεται, νὰ ποῦμε, σ' ἕνα εἶδος «θεατρικὸ φροντιστήριον».

ΞΑΦΝΙΑΣΤΗΚΕ ἡ «Ἀκρόπολη» μὲ τὸν κ. Φιλάρετο ποὺ ἀποκηρύξε, λέει, τὸ δημοκρατικὸν του, ὅπως ἀποκηρύξε τὰ ριδικία καὶ τὰλλα λαχανικά. Σὰ νὰν τόπαθε πρώτη φορὰ ὁ ἄθροπος καὶ σὰ νὰ ἔξχασε πὺς τὸν ἔβγαλε κι ἄλλη φορὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι του τὸ δημοκρατικὸν σκοῦφο, ὅταν τοῦτιχε νὰ γίνῃ γιὰ λίγους μῆνες ὑπουργός.

Ἀς ξαναγίνει ὁ κ. Φιλάρετος ὑπουργὸς κ' εἶναι πρόθυμος νὰποκηρύξῃ ἀκόμα καὶ τὸν ἴδιον τὸν κ. Φιλάρετο.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

«Ὁ ἑκατομμυριούχος [γρ. πεντακοσιομέδιμνος] ὤφειλε νὰ ἐξοπλισθῇ... ὁ ἱππότης [γρ. ἱππεὺς] νὰ προσφέρῃ... ὁ θήτης [γρ. θῆς] παρείχε...» Ἐφημ. «Καιροί» 3 Σεπτεμβρίου, ἀρθρο μεταφρασμένο τοῦ Ρισπέν: «Ἦμνος πρὸς τὴν Ἑλλάδα», σελ. 1, στήλη 6. Καὶ στὴν ἴδια ἡμερῖδα, φύλλο τῆς 5 Σεπτ. σελ. 2, στήλη 2 καὶ 3: «Τὸν Σοφοκλῆ Ν... τὸν Ἀριστοφάνη Ν. [Τὸ Σοφοκλῆ Ν... τυπωμένο τρεῖς φορές μὲ τὸ Ν, γιὰ νὰ μὴν πῇ κανεὶς ἄμωρος πὺς οἱ «Καιροί» εἶναι μαλλιαροὶ καὶ δὲ γράφονται μὲ τὸ Ν καὶ μὲ τὸ Σ.]

«Καταιγιδώδης ἡ μεταμοσούνουχος ἄρχη, ἡ ἵππο ΕΠέπασεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ΕΙΣ μικρὰν εὐτυχῶς χρονικὴν διάρκειαν.» Ἐφημ. «Ἐστία», 5 Σεπτεμβρίου, σελ. 4, στήλη 1. Καημένοι μαλλιαροὶ!

«Οἱ Μενάιχμοι, οὕτω ἐπιγράφεται ἡ κομφῖδα τοῦ Πλάτου...» Ἐφημ. «Ἐστία», 5 Σεπτεμβρίου, σελ. 2, στήλη 1. [Μὰ χαθῆκανε τὰ λεξικά, κύριοι θεατροδημοσιογράφοι, νὰ δῆτε πὺς εἶτανε διάφοροι ἀρχαῖοι Μενάιχμοι σὰν κ' ἔσας;]